

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Bibliotheca Smithiana, Seu Catalogus Librorum D. Josephi
Smithii Angli Per Cognomina Authorum Dispositus**

Pasquali, Giovanni Battista

Venetiis, 1755

Ante Vitam Alcibiadis

urn:nbn:de:gbv:45:1-844

ferret, hoc me crimine non ingratitude solum, sed etiam arrogantiae in posterum liberare: ut & tibi si non digno, grato tamen munere, quod a me deberetur, persolverem, & reliquos ad simile factum provocarem. Itaque Publicolae Civis tui clarissimi viri vitam tibi ex Plutarco interpretatus sum non tam, quod intelligerem te Plutarchi opera studiose quaerere, quam quod hanc tibi praeter ceteris jucundam fore existimavi: quod ab eo viro tua Civitas exactis Regibus libertatis initium habuisset; & simul quod, dum haec legeres, Majorum tuorum res gestae tibi, ac virtutes legendae forent, qui mihi quidem videntur pulcherrimi illius facti gloria excitati, non minori studio & ardore in defendenda retinendaque Patriae & Romanae Ecclesiae libertate, quam in vendicando Publicola extitisse. Erat etiam in hoc aliqua mea pars virilis, ut in qua Civitate clarissimus vir avus [1] & gentilis meus summis functus honoribus Senatus diem obiisset, & in qua sepultus esset, ejus Civitatis liberatoris res gestas litteris illustrarem. His omnibus de causis tuum est nunc, humanissime Pater, quod facturum spero, hunc libellum libenter accipere, nec munus, quod parvum sit, despicere; sed in eo dantis animum, qui est certe optimus, & voluntatem agnoscere. Quod abs te, si fieri intelligam, haud hoc tantum tecum contentus ero, sed nactus otium, tuo nomine statim majora aggrediar; ut & tuae, quantum in me est, voluntati satisfaciam, ut mihi aliquam ex tuo iudicio gloriam comparem. Vale.

[1] Credendum itaque Francisco Boecio scribenti: Fuit propterea alter Lapius, Averardi filius, Lapi superioris nepos, miro ingenio praeditus, litterisque nobilibus ornatus. Hic doctrinam multiplicis generis edoctus, cum Linguam Grae-

cam & Latinam egregie didicisset ex Plutarchi Graeca Lingua, XII. Vitae virorum clarissimorum in Latinam Linguam multo labore, multaque industria convertit.

ANTE VITAM ALCIBIADIS

Donato [1] Acciajolo Interprete.

Sapientem virum Architam Tarentinum dicere solitum scripsit Cicero, nullam capitaliorem pestem hominibus datam voluptate atque libidine. Nos vero & hanc sententiam praeclearam esse assentimus, & illud quoque adjungendum putamus: nullum contra majus humanae societati bonum nec salutarius posse conferri eruditione atque doctrina, qua discunt homines domitas habere libidines, cohercere immodicas cupiditates, pietatem colere, fidem servare, justitiam, officiumque tueri. Itaque deinde fit, ut haec res publicae omnium aliarum beatissimae judicentur, quas bene instituti homines moderantur & regunt. Nam tandiu videntur in quiete & tranquillitate Civitates consistere, quamdiu earum Gubernatores rectam vivendi disciplinam sequuntur. At vero quamprimum ab ea deciscunt, sic agitari seditionibus solent, ut bella civilia, caedes, incendia, saepe etiam rerum publicarum interitus consequantur, veluti multarum Urbium exemplis possumus judicare. In quibus excellenti etiam ingenio viri, cum omnis rectissimis atque

[1] De Acciajolo viro sui aevi celeberrimo doctissimoque, Florentiae nobilibus parentibus na-

to, ibique vita sancto, ann. MCCCCXCIX. vide quae adnotavimus, pag. CLXXXIV. Not. 1.

atque honestissimis studiis rationis & officiis, magis cupiditatibus suis quam commodis Patriæ consulendum putarent, funditus alii res suas publicas everterunt, alii ipsi occiderunt. Ex hoc genere fuisse arbitror Cæsares, Marios, Catilinas, & in Græcia Leonciadem Thebanum, Pausaniam Lacedæmonium, & hunc, quem in manibus habemus, Alcibiadem Atheniensem. Nam inter multos præclaros viros, qui Athenis & fama & rerum gestarum gloria florere, neminem tempestate Alcibiadis fuisse arbitror, quem ego cum eo aut consilio aut eloquentia, aut rei militaris peritia, aut ulla ingenii laude comparandum putem. Hæc enim omnia aliaque permulta sic abunde in eo homine viguerunt, ut natura egregium virum & muneribus multis ornatum ea de causa finxisse videretur, ut esset, qui florentissimam rempublicam sua virtute prudentiæque servaret, non ut ei, sicuti postea accidit, calamitati atque exitio esset; quod si ille Socraticam disciplinam, qua apprime fuerat imbutus, sequi assidue voluisset, melius profecto ac sanctius sibi suæque reipublicæ foret consultum. Verum acre adolescentis ingenium, posteaquam cæpit immodicis cupiditatibus agitari, nunquam quievit, donec ad funestum ac perniciosum bellum Civitatem armavit; hinc tantarum calamitatum initium sumptum, ut nihil sequutum sit postea Civitati mali, quod non ex eo fonte emanasse videretur. Nam cum ille per invidiam pulsus Athenis non solum externa bella in Patriam commovisset, sed etiam civiles discordias excitasset in Urbe, non prius statutus est contentionibus modus, quam florentissima Civitas, quæ olim a Persarum servitute Græciam liberaverat, ipsa libertate amissa imperio alieno succumberet. Hæc cum ita sint, quicumque hanc historiam legerint, alienis malis admoniti meminisse debent, sic instituere liberos suos; ut posthabita voluptate atque libidine nihil in vita expetendum putent, nisi quod sit cum virtute & honestate conjunctum. Tu vero, clarissime [1] Petre, qui hæc omnia nosti, cum multa præclara officia in Patriam tuam contuleris, tum hoc præcipue detulisse videris: quod bonarum artium disciplinas, quæ post nonnullorum doctissimorum hominum interitum in hac Civitate consenuisse videbantur, tua diligentia excitasti, operamque dedisti, ut [2] Argyropilus Bisantius vir præstans ingenio ac disciplina in hanc Urbem veniret; a quo Cives tui antiquorum more, non solum græcis litteris erudiri, sed etiam iis artibus instrui possent, quæ ad bene beateque vivendum pertinere videntur. Quare omnium, qui hæc studia profitentur, lucubrationes atque vigiliæ tibi veluti Parenti optimo jure debentur: ego vero non solum pro hoc communi litterarum officio, sed etiam pro mea perpetua cupiditate & colendæ & ornandæ dignitatis tuæ omnes exercitationes ingenii mei ad te deferre potissimum debeo. Ut igitur antea Demetrii vitam, ita nunc Alcibiadem Atheniensem tuo nomine latinum feci; quem ad Te mitto, ut virum cognoscas præstanti ingenio atque natura, tum multis egregiis factis, & militari gloria illustrem, dignumque, ut intersit gravissimis sermonibus tuis, quos Tu de his viris habere soles, qui magnitudine rerum gestarum tum nostris, tum etiam præcis temporibus claruere.

[1] Scilicet *Medices*.[2] De *Argyropulo*, vide sup. pag. 184. Not. 2.